

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 21C/67/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5719205271
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2021:5719205271.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobcov v rade: 1/ I. Č., K.. XX.X.XXXX, O. V. XXXX/XX, XXX XX, Ž., 2/ Y. B., K.. XX.X.XXXX, O. Y. XXXX/XX, XXX XX, O., 3/ H.. Q. B., K.. XX.X.XXXX, O. X A. V., J. Z., K. X., W. Š. U., 4/ V.. X. G., K.. X.X.XXXX, O. Ď.Á. XXX, XXX XX, V., 5/ R. Š., K.. XX.X.XXXX, O. U. W. XXXX/XX, XXX XX, Q., 6/ V. G., K.. XX.X.XXXX, O. P. Q. XXXX/ X, XXX XX, Q., 7/ P. G., K.. XX.X.XXXX, O. XXX XX, O. XXX, 8/ H.. X. Y., K.. XX.X.XXXX, O. Z. XX/XX, XXX XX, O., 9/ O. B., K.. X.X.XXXX, O. B. XXXX/XX, XXX XX, Q., žalobcov v rade 2/ - 9/ zastúpených I. Č., K.. XX.X.XXXX, O. V. XXXX/XX, XXX XX, Ž. (žalobcom v rade 1/), proti žalovaným v rade: 1/ Q. Č., K.. XX.X.XXXX, O. R. XXXX/XX, XXX XX, B., 2/ L. D., K.. XX.X.XXXX, O. J. XXXX/X, XXX XX, B., obom žalovaným právne zastúpeným JUDr. Gabrielou Kľačanovou, advokátkou so sídlom Andreja Kmeťa 28, 036 01, Martin, IČO: 42 216 541, v konaní o určení, že nehnuteľnosť patrí do dedičstva, takto

rozhodol:

- I. Žaloba žalobcov v rade 1/ až 9/ sa vo vzťahu k žalovaným v rade 1/ a 2/ v celom rozsahu zamieťa.
- II. Žalovaní v rade 1/ a 2/ oprávnení spoločne a nerozdielne majú proti žalobcom v rade 1/ až 9/ povinným spoločne a nerozdielne právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.
- III. O výške náhrady trov konania žalovaných v rade 1/ a 2/ rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde 23.12.2019 a v priebehu konania niekoľkokrát zmenenou, naposledy podaním žalobcov zo dňa 30.12.2020 a ktorú zmenu súd pripustil uznesením sp. zn. 21C/67/2019 zo dňa 1.6.2021 (č.l. 317), sa žalobcovia proti žalovaným domáhali určenia, že nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území B., zapísané na LV č. XXXX a to parc. č. CKN 1413, o výmere 456 m², zastavaná plocha a nádvorie a stavba súpisné číslo XXXX stojaca na parcele č. 1413, rodinný dom a na LV č. XXX a to parc. č. CKN 1412, o výmere 827 m², záhrada, ku dňu svojej smrti vlastnili, každý v spoluvlastníckom podiele 1/8:

A/ P. Č., Y. Č., W., K.. X.X.XXXX, G.. XX.XX.XXXX, K.
O. J. X, XXX XX B.,
B/ A. G., Y. Č., W., K.. XX.XX.XXXX, G.. X.X.XXXX, K.
O. B. XX,XXX XX Q.,
C/ Y. Č., Y. Č., W., K.. X.X.XXXX, G.. XX.XX.XXXX, K.
O. Č. U. XX, O.. D., XXX XX Ž.,
D/ Q. B., Y. Č., W., K.. XX.XX.XXXX, G.. XX.XX.XXXX, K.
O. S. XXX/XX, XXX XX O..

2. V pôvodnom podaní žalobcovia uviedli, že nehnuteľnosti evidované na vyššie uvádzaných listoch vlastníctva pre kat. úz. B. zanechal v čase smrti F. Č. ako jemu patriaci majetok v rozsahu 4/8-iny. Z tohto podania vyplynulo, že právnymi nástupcami nebohého F. Č. sú práve osoby uvedené v žalobnom petite, teda P. Č., A. G.Á., Y. Č., Y. Č. U. Q. B., Y. Č.. Dedičmi po neb. Y. Č. sú žalobca v rade 1/ a H.. W. Č., K.. XX.X.XXXX. Dedičmi po zosnulej Q. B., Y. Č. sú žalobca v rade 2/ Y. B. a žalobca v rade 3/ H.. Q. B.. Dedičmi po neb. A. G., Y. Č. sú žalobca v rade 4/ vnuk, žalobkyňa v rade 5/ vnučka, žalobca v rade 6/ vnuk a žalobca v rade 7/ vnuk. Žalobcovia v rade 4/ - 7/ sú deťmi syna neb. A. G. - zosnulého P. G., K.. XX.X.XXXX, ktorý zomrel XX.X.XXXX. Žalobkyňa v rade 8/ je vnučkou A. G. a dcérou syna A. G. U. G., ktorý sa narodil XX.X.XXXX a G. XX.X.XXXX. Žalobkyňa v rade 9/ je dcérou poručiťky A. G., Y. Č.. Naopak žalovaní sú právnymi nástupcami po neb. P. Č. a to žalovaný v rade 1/ je synom neb. P. Č. a žalovaný v rade 2/ je vnukom neb. P. Č., pretože jeho matka Q.. P. D., Y. Č., ktorá sa narodila XX.X.XXXX a zomrela XX.XX.XXXX, bola dcérou neb. P. Č.. V žalobe žalobcovia potom uviedli aj dedičské rozhodnutia, ktorými preukazovali svoje tvrdenia o právnom nástupníctve strán sporu a súčasne ich k žalobe aj žalobcovia pripojili. Žalobca v rade 1/, ktorý zastupoval ako splnomocnený zástupca aj ďalších žalobcov v rade 2/ - 9/, medzi žalobcami uviedol aj osobu svojho brata H.. W. Č., avšak táto osoba žalobu jednak nepodpísala a jednak splnomocnený zástupca nepreukázal, že by mal oprávnenie túto osobu zastupovať na základe plnomocenstva napriek výzve súdu. Vzhľadom na túto skutočnosť súd pre nedostatok podmienky konania, ktorou bol nedostatok žaloby podanej H.. W. Č., konanie o nárokoch tejto osoby vo vzťahu k žalobcom zastavil uznesením zo dňa 11.8.2020.

3. V žalobe žalobcovia okrem ďalších skutočností, ktoré neboli relevantné vo vzťahu k zmenenej žalobe, uviedli, že dňa 12.9.1956 bola na Štátnom notárstve v Martine napísaná zápisnica D 493/55 - 17 vo veci prejednávania dedičstva po zosnulom F. Č.. Z jej obsahu vyplýva, že deti poručiťky A. G., Y. Č., P. Č., Q. B., Y. Č. U. Y. Č. dedičstvo neodmietli. V zápisnici je uvedené, že dedičstvo sa má potvrdiť v rozsahu 4 krát 1 pre deti poručiťky a že pozemky sú čiastočne v JRD, ohľadne rozdelenia dedičstva, dedičia uzavreli podľa Zákona č. 139/1947 Zb. dohodu, že celé dedičstvo, čo ako poľnohospodársky podnik prevezme do vlastníctva P. Č.. Cena tohto dedičstva bola ohodnotená čiastkou vtedajších 10.000 Kčs. Podľa uznesenia Štátneho notárstva v Martine č. D 493/55 - 18 zo dňa 12.9.1956 vo veci prejednávania dedičstva po nebohom F. Č., ktorý zomrel X.X.XXXX vo Vrútkach, nadobudol celé dedičstvo, čiže majetok zapísaný v pozemnoknižných vložkách č. XXX, XXX, XXX, XXX, XXX a dom číslo pop. XXX s príslušenstvom ako poľnohospodársky podnik P. Č., právny predchodca žalovaných. Toto dedičstvo bolo ohodnotené na 15.069 Kčs. Podľa názoru žalobcu rozdiel hodnôt 15.069 - 10.000, čiže suma 5.069 Kčs pripadala na majetok nehnuteľností, ktoré neboli zahrnuté do poľnohospodárskeho podniku. Žalobca tvrdil, že tento majetok bol dedený štyrmi deťmi poručiťky v rozsahu hore uvedeného podľa zápisu v pozemnoknižnej vložke č. XXX pre kat. úz. B. ako parcela č. 1412 - záhrada v intraviláne o výmere 827 m², parc. č. 1413 - dom č. XXX (teraz XXXX/X) s dvorom v intraviláne o výmere 456 m² (teraz zastavané plochy a nádvorie). Podľa uznesenia č. D 493/55 - 18 malo ísť aj o vyplatenie sumy 3 krát po 2.500 Kčs ustupujúcim dedičom pod následkom exekúcie. Žalobca tvrdil, že nič také sa neudialo a to preto, že súrodenci chápali dedičstvo po svojom otcovi ako spoločný majetok, o ktorý sa nepotrebovali súdiť a finančne sa vyrovnávať, pretože mali v tomto smere jasné dohody. Posledná dohoda medzi súrodencami, ku ktorej bol prizvaný aj žalobca v rade 1/ I. Č. W., sa udiala v roku a dni svadby žalovaného Q. Č., čo bolo na Lipovci pri Vrútkach a táto vec sa všeobecne v celej rodine nazývala Lipovecká dohoda. Bolo tam dohodnuté, že žiadne pohyby v majetku ako domu, dvora a záhrad a ďalšieho poľnohospodárskeho, či iného majetku, ktorý spoločne nadobudli po svojom otcovi už nesmú nastať, a ak áno, tak len formou kúpnej zmluvy, alebo zmluvou darovacou medzi rodinou a to až do doby, pokiaľ nepríde taký čas, kedy budú môcť o svojom majetku slobodne rozhodovať. Dohodli sa ako racionálni ľudia tak, že ak niekto neprežije, bude konať iný zo súrodencov, alebo niekto z ich detí ako ich právni nástupcovia; P. Č. prežil a konal. Tomu nasvedčuje aj skutočnosť, že P. Č. prejavil v zápisnici D 878/93, Dnot 1331/93 napísané na Notárskom úrade v Martine dňa 7.12.1993 vôľu vyrovnať dedičské podiely medzi ďalších súrodencov, keď uviedol, že „dedičstvo po otcovi F. Č., ktorý zomrel X.X.XXXX, bolo tiež riadne prejednané a potvrdené len mne, jeho synovi. Tento majetok po otcovi chcem, aby sa znovu prerozdělil medzi všetkých súrodencov“. S poukazom na § 2 ods.1 Zákona č.139/1974 Zb. žalobcovia tvrdili, že podľa pozemnoknižnej vložky č. XXX pre kat. úz. B. v časti A - majetková podstata, zapísaná nehnuteľnosť pod r.č. 2 ako parc. č. 1412 - záhrada v intraviláne o výmere 827 m², nebola súčasťou poľnohospodárskeho podniku, pretože sa na nej pravidelne poľnohospodársky nehospodáril a netvorila s ním žiadnu hospodársku jednotku. V tejto časti majetku zanechanej poručiťkom F. Č. sa vtedajšia štátna moc pri úsilí o združstevňovanie v prospech socialistického podniku JRD Vrútky nijako nedotkla a ani nikto nikoho v tomto smere k ničomu nenútil a ani predmetný zákon tu nič v

smere jedného dediča neustanovuje. Preto tento majetok spolu s nehnuteľnosťou zapísanou pod r.č. 3 - ako dom, popisné č. XXX (dnes súp. č. XXXX/X K. T. J. B. B.), dvor (dnes zastavané plochy a nádvoria o výmere 456 m²), nebol žiadnym zospoločenštvom dotknutý. Teda tento majetok mali zdediť po neb. F. Č. jeho štyri deti - osoby uvedené v žalobnom petite. Žalobcovia ďalej tvrdili, že 10.11.1955 dedič poľnohospodárskeho podniku P. Č. zomrel a 42 dní po jeho zosnutí vydal Okresný súd v Martine osvedčenie pre zákonných dedičov po F. Č. pre účely uplatnenia reštitučných nárokov. Pri prejednaní dedičstva po neb. P. Č. bola na Notárskom úrade JUDr. Miroslava Debnára v Martine vypočúvaná jeho manželka F. Č., Y. I., ktorá označila podľa zápisnice za nebohých súrodencov jej manžela a to neb. A. G., ktorá síce bola mŕtva, ale jej zákonní dedičia žili a dodnes niektorí žijú, neb. Y. Č., ktorý bol tiež mŕtvy, avšak jeho zákonní dedičia žili a za mŕtvu bola označená aj Q. B., Y. Č., ktorá však v čase spísania tejto zápisnice mŕtva nebola. Na základe toho žalobcovia pripisovali F. Č., Y. I. nekalé úmysly v snahe obísť súrodencov zosnulého, resp. ich potomkov pri vyporiadaní dedičstva po neb. P. Č.. Žalobcovia ďalej konštatovali, že v pozemnoknižnej vložke č. XXX pre kat. úz. B. v časti B pod r.č. 4 sú zapísaní štyria spoluvlastníci a to osoby uvedené v žalobnom petite, ktorý dedili každý 1/8-inu vo vzťahu k celku z podielu po svojej nebohej matke A. Č., Y. Š. V., ktorá bola spoluvlastníčkou 1-ice k nehnuteľnostiam zapísaným v časti A v pozemnoknižnej vložke č. XXX pre kat. úz. B.. Podľa zmluvy registrovanej Štátnym notárstvom v Martine RI 499/66 došlo potom k zmene, keď súrodenci A. G. O., Y. Č., Q. B., Y. Č., Y. Č. odpredali svojmu bratovi P. Č. a jeho manželke F. Č. K., Y. I. do bezpodielového spoluvlastníctva manželov svoje spoluvlastnícke podiely po matke, čím sa P. Č. s manželkou F. Č. K., Y. I. stali bezpodielovými spoluvlastníkmi podielu v rozsahu 3/8-iny k nehnuteľnostiam uvedeným v pozemnoknižnej vložke č. XXX pre kat. úz. B.. P. Č. dedil po svojej matke A. Č., Y. Š. 1/8-inu. Po vyhotovení písomnej identifikácie parciel dňa 9.4.1996 bol vytvorený pracovníčkou Správy katastra Martin LV č. XXX pre kat. úz. B., kde bol v prospech P. Č. zapísaný podiel k nehnuteľnostiam v časti A - parc. č. 1412 - záhrada o výmere 827 m² a parcela číslo 1413 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 456 m², podiel v rozsahu 5/8-in v prospech P. Č. bez uvedenia titulu nadobudnutia. V takomto postupe videli žalobcovia podvodné zmocnenie sa podielov predchodcom žalovaných v dôsledku nesprávneho zápisu katastra k nehnuteľnostiam, ktoré mali tvoriť dedičstvo po ich právnych predchodcoch, osobách uvedených v žalobnom petite mimo neb. P. Č.. Žalobcovia potom poukázali na skutočnosť, akým spôsobom sa snažili dosiahnuť opravu podľa nich nesprávnych zápisov v katastrálnom operáte.

4. Na pojednávaní potom splnomocnený zástupca žalobcov zdôraznil, že v zmysle naposledy zmenenej žaloby žiada určiť, že neb. P. Č., nebohá A. G., nebohý Y. Č. a nebohá Q. B., Y. Č. ku dňu svojej smrti boli spoluvlastníkmi nehnuteľností, ktoré sú zapísané na LV č. XXXX a LV č. XXX pre kat. úz. B. a to každý v 1/8-ine. Poukázal na skutočnosť, ktoré tvrdil vo svojich predchádzajúcich podaniach a uviedol, že celý spor vznikol v dôsledku tej skutočnosti, že kataster zle zapísal uznesenie o dedičstve, ktorým sa rozhodovalo po neb. F. Č. a to v tom smere, že podľa jeho názoru dom a záhrada, ktoré sú predmetom konania, neboli v čase smrti F. Č. súčasťou poľnohospodárskej usadlosti a preto podľa dedičského rozhodnutia k týmto nehnuteľnostiam dedením nadobudli spoluvlastnícke podiely deti F. Č., to znamená A. I. G., Y. Č., Q. B. U. P. Č..

5. Žalobcovia k žalobe pripojili rozsiahle množstvo listín a to predovšetkým predmetné výpisy z LV č. XXX U. XXXX pre kat. úz. B., osvedčenia o dedičstve a dedičské rozhodnutia po neb. Y. Č., Q. B., A. G. O., Y. Č., P. G., X. G., Y. F., P. Č., Q. P. D., Y. Č., F. Č., Y. I., uznesenie D 493/55 - 18 vo veci prejednaní dedičstva po neb. F. Č., korešpondenciu medzi potomkami neb. F. Č., kópiu pozemnoknižnej vložky č. XXX pre kat. úz. B., zápisnicu napísanú dňa 12.9.1956 na Štátnom notárstve v Martine vo veci prejednaní dedičstva po neb. F. Č. - D 493/55, zápisnicu vo veci D 878/93 vo veci prejednaní dedičstva po neb. A. Č., Y. Š., zápisnicu o predbežnom vyšetrení vo veci prejednaní dedičstva po neb. P. Č. zo dňa 18.12.1995, identifikáciu parciel pre dedičské konanie zo dňa 9.4.1996, kúpne zmluvy medzi P. Č. a Československým štátom zo 7.9.1972, výťah zo zápisnice o usporiadaní pozostalosti po neb. A. Č., Y. Š. D 666/45, notársku zápisnicu N 178/66, NZ 227/66 zo dňa 31.10.1966, doplnenú 17.5.1967, korešpondenciu medzi žalobcami a katastrom, podnety vo veci podozrenia zo spáchania trestného činu, ktoré podával žalobca v rade 1/ voči Okresnej prokuratúre Martin, identifikáciu parciel podľa pozemkovej knihy a evidencie nehnuteľností zo dňa 13.10.1966.

6. Žalovaný v rade 1/ Q. Č. sa k žalobe vyjadril prvýkrát podaním urobeným prostredníctvom jeho právnej zástupkyne zo dňa 6.4.2020. V tomto podaní žiadal žalobu zamietnuť ako nedôvodnú. V tomto podaní žalovaný v rade 1/ predovšetkým vytkol, že I. Č. vystupuje v žalobe ako splnomocnený zástupca

ďalších žalobcov (v tom čase žalobcov v rade 3/ - 10/), pričom I. Č. nie je advokát, nemá ukončené vysokoškolské právnické vzdelanie. Z obsahu jeho podaní adresovaných Okresnému súdu Martin vo veci 21C/67/2019 je zrejmé, že nie je spôsobilý žalobcov riadne zastupovať v konaní pred súdom bez znalostí noriem občianskeho práva hmotného a tiež znalostí príslušných procesných predpisov. Navyiac žalovaný poukázal na skutočnosť, že I. Č. vystupoval ako splnomocnený zástupca opätovne vo viacerých súdnych konaniach vedených Okresným súdom Martin pod sp. zn. 11C/16/2015 sp. zn. 5C/77/2014 a sp. zn. 7C/228/2016 žiadal preto, aby súd pri zastupovaní žalobcov osobou žalobcu v rade 1/ I. Č.Č. nepripustil. K meritu veci žalovaný uviedol, že pokiaľ strana žalujúca žiada o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva (v čase podávania vyjadrenia po neb. F. Č., zomr. dňa X.X.XXXX) musí preukázať, že má na požadovanom určení naliehavý právny záujem. Z obsahu podanej žaloby je zrejmé, že jednotliví žalobcovia sa považujú za opomenutých dedičov F. Č., pričom však žalovaný poukazuje na tú podstatnú okolnosť, že podľa § 485 ods. 1 Obč. zákonníka, ak sa po prejednaní dedičstva zistí, že oprávneným dedičom je niekto iný, je povinný ten, kto dedičstvo nadobudol, vydať oprávnenému dedičovi majetok, ktorý z dedičstva má podľa zásad o bezdôvodnom obohatení tak, aby nemal majetkový prospech na ujmu pravého dediča. Ide o právo oprávneného dediča, kde premĺčacia doba začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa dedičské konanie skončilo. Strana žalobcu poukázala na to, že dedičské rozhodnutie po neb. F. Č. nadobudlo právoplatnosť 26.10.1966, teda žaloba bola podaná po uplynutí všeobecnej trojročnej premĺčacej doby. Žalovaný v rade 1/ sa meritórne k žalobe vyjadroval v čase, keď z označenia žaloby vyplývalo, že žalobcovia žiadajú určiť, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po neb. F. Č., avšak zo žalobného petitu vyplývalo, že žiadajú určiť spoluvlastnícke podiely k predmetným nehnuteľnostiam inak, ako sú zapísané v katastri nehnuteľností a to určiť podiel k predmetným nehnuteľnostiam tak v prospech žijúcich žalovaných, ako aj v prospech nežijúcich osôb - P. Č., A.Í. G., Y. Č. U. Q. B..

7. Žalovaný v rade 1/ k samotnému predmetu konania uviedol, že žiadny zo žalobcov nebol dedičom po právnom predchodcovi žalovanej strany, teda neb. P. Č. a žalovaný v rade 1/ dedil po svojom otcovi ako neopomenuteľný zákonný dedič v dobrej viere na základe osvedčenia o dedičstve, ktoré vypracoval notár ako súdny komisár. Nebohý P. Č. závet nezanechal a teda dedenie sa realizovalo podľa zákona. Dedili po ňom jeho žijúca manželka F. Č., Y. I. a dve deti - Q.. P. D., Y. Č. U. Q. Č.. Teda existovali traja dedičia v prvej dedičskej skupine podľa ust. § 473 ods. 1 Obč. zákonníka. Z toho jednoznačne vyplýva, že v dedičskej sukcesii nemohli nastúpiť dedičia v 3. dedičskej skupine podľa ust. § 475 Obč. zákonníka, ktorí by prichádzali do úvahy ako zákonní dedičia len a výlučne vtedy, ak by nededili žiadni dedičia z 1., ani z 2. dedičskej skupiny. Pokiaľ žalobcovia žiadali určiť a usporiadať spoluvlastnícke podiely, bola podľa názoru žalovaného takáto žaloba neprípustná, pretože pre takéto určenie chýbal právny titul a žalujúca strana pri pôvodnom koncipovaní žaloby nerešpektovala základné princípy dedičského práva upraveného v Obč. zákonníku. V tom čase ešte žalovaný v rade 1/ navrhol, aby súd prvej inštancie pred prvým pojednávaním v predmetnej právnej veci v súlade s ust. § 168 C.s.p. nariadil predbežné prejednanie sporu a následne aby vyzval stranu žalobcu v súlade s ust. § 138 C.s.p. pre zjavnú nedôvodnosť podanej žaloby na jej späťvzatie.

8. Žalovaný v rade 2/ a v tom čase aj žalovaná v rade 3/ S. O. (po späťvzati žaloby voči nej bolo konanie zastavené uznesením Okresného súdu Martin sp. zn. 21C/67/2019 zo dňa 10.12.2020), sa k žalobe vyjadrili podaním z 27.4.2020 prostredníctvom právnej zástupkyne totožnej s osobou právnej zástupkyne žalovaného v rade 1/ a z toho dôvodu ich vyjadrenie korešpondovalo obsahovo vyjadreniu žalovaného v rade 1/. Použili rovnakú argumentáciu, avšak navyiac uviedli, že spoluvlastnícke podiely k sporným nehnuteľnostiam nadobudli titulom dedenia po svojej matke Q.. P. D., Y. Č., K.. XX.X.XXXX U. G.. XX.XX.XXXX na základe notárskych osvedčení o dedičstve. Obaja boli dobromyseľní a ich držba nehnuteľností sa opierala o dovoľený právny titul, právoplatné rozhodnutia vydané v dedičských konaniach po ich právnej predchodkyňi. Ani pri bežnej opatrnosti nemali a ani nemohli mať po dobu držby nehnuteľnosti akékoľvek pochybnosti o tom, že by im vlastnícke právo nesvedčilo. Preto upriamili pozornosť súdu na to, že s nehnuteľnosťami nakladali ako so svojimi a boli so zreteľom na všetky okolnosti v dobrej viere, že im ako vlastníkom patria. Domnievajú sa preto, že ak by boli aj pravdivé tvrdenia žalobcov, sú presvedčení o tom, že vlastnícke právo k pozemkom vydržali, keďže po 1.1.1992 splnili podmienky ustanovené Obč. zákonníkom uvedené v ust. § 130 ods. 1 a § 134 Obč. zákonníka a sú súčasne presvedčení aj o tom, že zo znenia zákona nemožno vyvodiť, že by sa neprihliadalo na dobu, počas ktorej mali oprávnení držiteľia pozemky v držbe pred dňom 1.1.1992. Aj oni navrhli, aby súd nariadil predbežné prejednanie sporu a následne, aby vyzval stranu žalobcov v súlade s ust. § 138 C.s.p. na späťvzatie zjavne nedôvodnej žaloby. Rovnako navrhli, aby súd žalobu v celom rozsahu

zamietol. Žalovaný v rade 2/ a v tom čas žalovaná v rade 3/ predložili súdu prvej inštancie potvrdenku zo dňa 26.11.1961, ktorou predchodca žalobcu v rade 1/ Y. Č. výslovne potvrdil, že nemá voči právnenému predchodcovi žalovaných P. Č. žiadne pohľadávky ohľadne dedičstva (č.l. 159).

9. Na pojednávaní prostredníctvom svojej právnej zástupkyne obaja žalovaní zotrvali na predchádzajúcej argumentácii. Konštatovali, že naposledy zmenená žaloba nie je dôvodná. V roku 1995 na základe dedičského rozhodnutia po neb. F. Č. nadobudol celé dedičstvo P. Č., po ktorom dedil žalovaný v rade 1/ v roku 1995 a žalovaný v rade 2/ dedil po svojej matke v roku 2002. Predtým jeho matka dedila po neb. otcovi P. Č. rovnako, ako žalovaný v rade 1/ v roku 1995. Žalobcovia viedli v zastúpení žalobcom v rade 1/ niekoľko konaní, teda vyvolali niekoľko pokusov o opravu zápisov v katastrálnom operáte, avšak všetko neúspešne a vyvolali aj niekoľko súdnych konaní, avšak v čase, keď nadobúdali dedičstvo, či už deti P. Č., alebo v súčasnosti žalovaný v rade 2/ ako vnuk P. Č., oni ani nepoznali žalobcov a nadobúdali v dobrej viere, že im nehnuteľnosti patria. Z procesného hľadiska žalobe nie je možné vyhovieť z toho dôvodu, že na strane žalobcov, aj na strane žalovaných nie sú uvedení všetci do úvahy prichádzajúci dedičia po osobách uvedených v žalobnom petíte. Žalovaný v rade 2/ navyše sa v priebehu pojednávania dňa 30.9.2021 vyjadril tak, že starého otca P. Č. poznal a často sa s ním bol prechádzať na miestach, kde sa nachádzajú nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom sporu. Starý otec mu nikdy nespomínal, že by nejakým spôsobom boli neoprávnené prevzaté od jeho súrodencov, že by si títo súrodenci mohli na ne robiť nároky, prípadne nejaké ďalšie osoby. Keď starý otec zomrel a žila ešte jeho stará mama, žalobca v rade 1/ začínal okolo predmetných pozemkov vyvolávať nejaké spory, avšak ona stále tvrdila, že pokiaľ si spomína, tak 4 súrodenci po F. Č. sa dohodli práve pri dedičskom konaní po neb. F. Č.Č., že celé vlastníctvo prevezme jeho starý otec P. Č.Á. a to z toho dôvodu, že P. Č. s jeho manželkou, teda starou matkou žalovaného v rade 2/ doopatrovali F. Č. a vtedy bola na takomto postupe medzi jeho dedičmi zhoda. Z tohto dôvodu stará matka žalovaného v rade 2/ nechápala, čo si vlastne žalobcovia nárokujú, keď k tomu existovala dohoda súrodencov.

10. K prvému vyjadreniu žalovaných žalobcovia reagovali replikou z 24.5.2020, kde k námietke zastúpenia žalobcov osobou žalobcu v rade 1/ konštatovali, že súdne konania vedené na Okresnom súde Martin sp. zn. 11C/16/2015 a 7C/228/2016 sú právoplatne ukončené a je vedené už len reštančné konanie pod sp. zn. 5C/77/2014, kde bola vznesená podobná námietka, avšak súd nevyhovel námietke JUDr. Gabriely Kľačanovej, právnej zástupkyne žalovaných a konal s osobou žalobcu I. Č. ako so zástupcom ostatných žalobcov. Naliehavý právny záujem žalobcovia videli v tom, že bez takéhoto určenia nie je možné podľa ich názoru zmeniť situáciu ohľadne zápisu vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností. Žalobcovia sa nepovažujú za opomenutých dedičov po neb. F. Č.. Nežiadajú priamo pre seba priznať žiadne vlastnícke práva, domáhajú sa výsledných rozhodnutí o spoluvlastníckych podieloch majetku tak, ako ich vypočítali (aj táto replika bola podaná pred poslednou zmenou žaloby). Žalobcovia konštatovali, že je pravdou, že vlastník môže so svojím vlastníckym právom disponovať a aj svoj majetok scudzit', avšak žalovaný v rade 1/ a možno aj žalovaný v rade 2/ a 3/ nadobudli majetok nepoctivo, pretože nešlo o majetok podliehajúci Zákonu č. 139/1947 Zb. a šlo o nehnuteľnosti patriace zákonným dedičom F. Č.. Pokiaľ žalovaní v rade 2/ a 3/ priložili k svojmu vyjadreniu zo dňa 27.4.2020 potvrdenku zosnulého otca žalobcu v rade 1/ Y.Č. Č. zo dňa 26.11.1961, je toho názoru, že doklad je právne nezrozumiteľný. Nie je možné ani za pomoci výkladu ustáliť, čo týmto vágnym dokumentom chcel otec žalobcu v rade 1/ vyjadriť. Žalobca v rade 1/mal preto aj ako zástupca ostatných žalobcov za to, že sa asi jedná o potvrdenie prevzatia finančných prostriedkov titulom predaja a kúpy majetku, ktorý jeho otec zdedil po svojej matke A. Č., Y. Š. a predal bratovi P. Č.. Podľa názoru žalobcu žalovaní nepredložili žiadne právoplatné rozhodnutia po ich právnych predchodcoch, ktorými by preukazovali dobromyseľnosť pri nadobudnutí svojich dedičských podielov. Navyše konštatovali, že podľa dôkazu označeného č. 28 vyplýva, že katastru nehnuteľností bolo osvedčenie o dedičstve D 1542/95 po P. Č. doručené 14.3.2003, teda po 7 rokoch a 5 mesiacoch od správoplatnenia. Z toho vyvodili žalobcovia, že žalovaní nemohli byť dobromyseľní v tom, že nadobúdajú platne po svojom právnom predchodcovi. Takto žalovaní nadobudli aj podiely, ktoré patrili ďalším súrodencom ich neb. otca a starého otca P. Č..

11. K vyjadreniu žalobcov zo dňa 24.5.2020 podali dupliku žalovaní, v ktorej tvrdenia žalobcov naďalej namietali, pričom žalovaní dôrazne popierali, že by niekedy boli bývali mali akúkoľvek vnútornú pochybnosť o tom, že nekonajú v súlade so zákonom, resp. že tak nekonajú ich právni predchodcovia. Za nepravdivé označil tiež tvrdenia žalobcov, že žalovaní na katastri vybavili, čo chceli a správny orgán im mal zapísať to, čo chceli.

12. V rámci skúmania námietok zo strany žalovanej si súd pripojil aj rozsudky Okresného súdu Martin sp. zn. 7C/228/2016, sp. zn. 11C/16/2015 a sp. zn. 5C/77/2014, kde podľa vyjadrenia žalovanej strany mal I. Č., K.. XX.X.XXXX opakovane zastupovať ďalších žalobcov, súd však po nahliadnutí do týchto rozsudkov zistil, že táto skutočnosť je síce pravdivá a že I. Č. opakovane zastupoval osoby, ktoré sú uvádzané aj medzi žalobcami v prejednávanej veci sp. zn. 21C/67/2019, avšak šlo vždy o konania vyvolané v súvislosti s vlastníctvom pozemkov, ktoré patrili právnym predchodcom strán sporu a to totiž F. Č. a jeho manželke. Súd z pohľadu toho, že to bol žalobca v rade 1/, ktorý v týchto konaniach opakovane zastupoval rodinných príslušníkov, pričom nebolo preukázané, že by zastupoval aj iné osoby vo veciach, ktoré nesúviseli s majetkom rodiny Č. a iné osoby, ktoré neboli či už bližšími, alebo vzdialenejšími príbuznými F. Č. a jeho manželky, nepovažoval činnosť I. Č. za tzv. pokútničenie a preto neprihliadal na námietky strany žalovanej a nerozhodol, že by zastúpenie strán sporu osobou I. Č. v zmysle § 89 ods. 2 C.s.p. nepripustil.

13. Súd, pokiaľ ide o prvotné podania žalobcov, výzvou zo dňa 10.12.2020 vyzval žalobcov na späťvzatie zjavne nedôvodnej žaloby (viď č.l. 260) v zmysle § 138 C.s.p. (Zákon č. 160/2015 Z.z.). V tejto výzve boli žalobcovia upozornení na nesprávny okruh účastníkov konania a na skutočnosť, že nie je možné určovať vlastnícke právo v prospech mŕtvych osôb, len určenie, že tieto osoby ku dňu svojej smrti boli vlastníkami konkrétnej nehnuteľnosti a súčasne boli žalobcovia upozornení aj na ďalšie skutočnosti, ktoré vyplývajú z predložených listín v prospech záveru o vlastníckych právach žalovaných.

14. Na túto výzvu súdu žalobcovia reagovali zmenou žaloby, ktorou žiadali určiť, že nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX a LV č. XXXX pre kat. úz. B. patria do dedičstva po poručiťeloch A. G., Y. Č., Q. B., Y. Č., Y. Č. U. P. Č. v podieloch tak, ako to súd nakoniec pripustil vyššie uvádzaným uznesením sp. zn. 21C/67/2019 zo dňa 1.6.2021. Keďže v podaní, ktorým žalobcovia menili žalobu, žiadali, aby súd určil procesného opatrovníka H.. W. Č., ktorý ale žalobu nepodal, súd rovnakým uznesením (viď č.l. 317 - 320) návrh žalobcov zamietol, nakoľko zákonné podmienky pre ustanovenie procesného opatrovníka u tejto osoby splnené neboli, keďže toto osoba sa ani platne nestala stranou sporu a totiž nepodala vo veci žalobu. Súd rovnako nepripustil tesne pred pojednávaním priložené zo strany žalobcov splnomocnenie, ktoré malo byť udelené H.. I. Č.K. Q., K.. X.X.XXXX, splnomocniteľom H.. W. Č. a to vzhľadom na skutočnosť, že toto plnomocnenstvo, kde podpis splnomocniteľa H.. W. Č. bol overený 12.3.2012, bolo zjavne udelené pre konanie o dodatočnom prejednaní dedičstva po neb. Y. Č. a nie pre potreby konania vo veci Okresného súdu Martin sp. zn. 21C/67/2019.

15. Na pojednávaní dňa 30.9.2021 súd vykonal dokazovanie čítaním listín pripojených do súdneho spisu a takto vykonaným dokazovaním zistil tento skutkový stav veci:

16. Podľa výpisu z LV č. XXX pre kat. úz. B. je žalovaný v rade 1/ v podiele 13/32-ín a žalovaný v rade 2/ v podiele 19/32-ín vlastníkom nehnuteľností - KNC parc. č. 1412 o výmere 827 m² - záhrada. Podľa výpisu z LV č. XXXX pre kat. úz. B. je žalovaný v rade 2/ výlučným vlastníkom nehnuteľností - KNC parc. č. 1413 o výmere 456 m² - zastavaná plocha a nádvorie a rodinného domu súp. č. XXXX, ktorý je postavený na tejto parcele. Žalovaný v rade 1/ je synom neb. P. Č. a žalovaný v rade 2/ je vnukom neb. P. Č.. Podľa identifikácie parciel, ktoré do spisu pripojili žalobcovia a to konkrétne identifikácie zo dňa 9.4.1996, ale aj z identifikácie vyhotovenej z 13.10.1966, je zrejmé, že KNC parc. č. 1412 a 1413, ktoré sú zapísané na vyššie uvádzaných listoch vlastníctvo pre kat. úz. B., boli vytvorené z pozemnoknižných parciel rovnakého čísla, ktoré boli zapísané v pozemnoknižnej vložke č. XXX pre kat. úz. B.. Obe nehnuteľnosti boli pôvodne zapísané na LV č. XXX pre kat. úz. B., o čom svedčí osvedčenie o dedičstve D 1542/95, Dnot 302/95, vydané štátnym notárom JUDr. Miroslavom Debnárom, so sídlom v Martine v konaní o dedičstve po právnom predchodcovi žalovaných neb. P. Č., nar. X.X.XXXX, ktorý zomrel XX.XX.XXXX. Spoluvlastnícky podiel k týmto nehnuteľnostiam po vyporiadaní BSM podľa predmetného osvedčenia o dedičstve v roku 1995 tak nadobudli jeho deti a to Q.. P. D., Y.. Č. (matka žalovaného v rade 2/) v podiele 13/32-ín a žalovaný v rade 1/ v podiele 13/32-ín. Pozostalej manželke F. Č., Y.. I. zostal po vyporiadaní BSM podiel vo výške 6/32-ín týchto nehnuteľností. Q.. P. D., Y.. Č. zomrela XX.XX.XXXX a podľa osvedčenia o dedičstve vydaného JUDr. Vladimírom Kostovčákom, notárom so sídlom v Martine sp. zn. 17D/1435/2002 zo dňa 19.12.2002 zdedil jej podiel na vyššie uvádzaných nehnuteľnostiach jej syn L. D., teda žalovaný v rade 2/.

17. Ako potom súd zistil z oznámenia Správy katastra Martin, z listu z 29.4.2013, žalovaný v rade 2/ nadobudol spoluvlastnícky podiel jeho neb. starej mamy F. Č., Y.. I. v rozsahu 6/32-ín darovacou

zmluvou, ktorej vklad bol povolený pod V 2730/2003. Z tohto listu sa potom súdu stala známa skutočnosť, že žalovaný v rade 2/ uzavrel so žalovaným v rade 1/ zmluvu o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, podľa ktorej Q. Č. (žalovaný v rade 1/) sa so žalovaným v rade 2/ dohodol na zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, ktoré boli zapísané na LV č. X a to len k pozemku - parc. č. 1413 a stavbe vtedy už pod súp. č. XXXX (pôvodne šlo o dom pod popisným č. XXX zapísaný v PK vložke č. XXX), takže žalovaný v rade 2/ sa stal výlučným vlastníkom týchto nehnuteľností, ktoré sa potom zapísali na nový LV č. XXXX pre kat. úz. B. a na LV č. XXX zostal zapísaný pozemok, KN parc. č. 1412 v podielovom spoluvlastníctve žalovaného v rade 1/ v rozsahu 13/32-ín a na žalovaného v rade 2/ v rozsahu 19/32-ín. Dohoda o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva medzi žalovanými vyššie uvádzaná, bola vkladovaná pod V 960/2004.

18. Súd zistil z úplnej kópie v pozemnoknižnej vložke č. XXX pre kat. úz. B., že pod r.č. 2 ako kuriálny majetok bola v časti A tejto vložky zapísaná parc. č. 1412 - záhrada o výmere 829 m² v intraviláne a pod r. č. 3 v časti A bola zapísaná parc. č. 1413 - dom popisné č. XXX s dvorom v intraviláne o výmere 456 m². V časti B boli ako spoluvlastníci týchto nehnuteľností zapísaní F. Č. v 1-ici a jeho manželka A. Č., Y. Š. v 1-ici a to titulom kúpy v roku 1926. Pod r.č. 5 v časti B je potom zapísaný prechod vlastníckeho práva podľa odovzdávajúceho uznesenia súdu v Turč. Sv. Martine Č. XXX/XX po A. Č. vklad vlastníckeho práva pre deti a to A. G., Y. Č. v 1/8-ine, pre Y. Č. v 1/8-ine, pre P. Č. v 1/8-ine a pr Q. Č. v 1/8-ine. Teda spoluvlastnícky podiel A. Č., Y. Š., manželky F. Č.Č., bol predmetom dedenia v roku 1945 a zdedili ho 4 deti, každý v 1/8-ine. Tento zápis v pozemkovej knihe korešponduje ďalej listine, ktorú žalobcovia pripojil ako dôkaz č. XX a to Výťahu zo zápisnice o usporiadaní pozostalosti po neb. A. Č., Y. Š. z Vrútok, ktorá zomrela X.X.XXXX (č.l. 63 - 64). V dôsledku dedenia po matke takto P. Č. ako syn F. Č. a A. Č.Á., Y. Š., nadobudol prvýkrát spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnostiam vyššie uvádzaným, zapísaným v pozemnoknižnej vložke č. XXX pre kat. úz. B., dnes na LV č. XXX U. XXXX pre kat. úz. B..

19. Ďalšie podiely potom nadobúdala P. Č. dedením po neb. otcovi F. Č., o čom svedčí uznesenie vo veci prejednávania dedičstva po neb. F. Č., ktorý zomrel X.X.XXXX vo Vrútkach D 493/55 - 18, ktoré nadobudlo právoplatnosť 26.10.1956 (č.l. 43) a tiež zápisnica spísaná 12.9.1956 vo veci D 493/55 vo veci prejednávania dedičstva po F. Č., ktorý zomrel X.X.XXXX (č.l. 50). Zo zápisnice je zrejmé, že dedičského konania a pojednávania vo veci prejednávania dedičstva sa na Štátnom notárstve v Martine dňa 12.9.1956 zúčastnili deti F. Č. a to A. G., Y. Č.K., P. Č. U. Q. B., Y. Č.. V priebehu pojednávania sa potom dostavil aj Y.O. Č.. Zo zápisnice vyplýva, že dedičia boli poučení o možnosti odmietnuť dedičstvo, pričom súhlasne prehlásili, že dedičstvo neodmietajú a boli poučení o tom, že v zmysle zákona sa má dedičstvo potvrdiť každému z nich v 1-ine. Dedičia udali, že poručiteľ bol robotníkom a pritom obhospodaroval aj pozemky hľadiac aj na výmeru a povahu pozemkov nehnuteľností sú poľnohospodárskym podnikom, ktoré sú podľa dielu I. Zákona č. 139/47 Zb.. Pozemky sú čiastočne aj v JRD. Vtedy boli dedičia poučení, že nehnuteľnosti má prevziať len jeden. Následne ohľadne rozdelenia dedičstva dedičia uzavreli dohodu, podľa ktorej celé dedičstvo, čo poľnohospodársky podnik prevezme do vlastníctva P. Č., pričom cena dedičstva obnáša 10.000 Kčs, z ktorej P. Č. každému odstupujúcemu dedičovi zaplatí 2.500 Kčs do jedného roka rátať od právoplatnosti potvrdzujúceho uznesenia. Dedičia dodatočne udali, že pohrebné trovy so zadovážením postavenia pomníka činili 5.090 Kčs. V zápisnici sa spomína vyrubenie notárskeho poplatku z hodnoty aktív dedičstva ako súkromného vlastníctva 15.009 Kčs vo výške 5 % tejto sumy. Zápisnica bola podpísaná všetkými 4 účastníkmi dedičského konania. Teda deťmi F. Č. a osobami, ktoré sú uvádzané v žalobnom petite. Aj keď žalujúca strana tvrdila, že dom a dvor nemohli byť súčasťou poľnohospodárskeho podniku, z uznesenia D 493/55 - 18 je zrejmé, že Štátne notárstvo schválilo dohodu o rozdelení dedičstva a to tak, že celé dedičstvo, čo poľnohospodársky podnik prevezme do vlastníctva P. Č.. Prijímacia cena dedičstva je 10.000 Kčs a z tejto prijímateľ vyplatí každému ustupujúcemu spoludedičovi vyplatí 2.500 Kčs. Predmetom dedičstva boli nehnuteľnosti zapísané v pozemnoknižnej vložke pre kat. úz. B. č. XXX, XXX, XXX, XXX U. XXX a dom č. XXX s príslušenstvom a pozemky v kuriále v celkovej hodnote 15.009 Kčs, čo je čistá hodnota dedičstva. Podľa tohto uznesenia možno na návrh dedičov vykonať knihové zápisy na nehnuteľnosti F. Č., zapísané v pozemnoknižných vložkách obce B. č. XXX atď.. Pre posúdenie tvrdení žalobcov je však rozhodujúce, že šlo o zápis v pozemnoknižnej vložke č. XXX v časti A pod r.č. 1 až 3 a pod r.č. 5 - 6 v časti B na vklad vlastníckeho práva pre P. Č.. Je teda zrejmé, že podľa uznesenia o prejednaní dedičstva po neb. F. Č. sa parc. č. 1412 - záhrada v intraviláne zapísaná v pozemnoknižnej vložke č. XXX v časti A pod r.č. 2 a parc. č. 1413 - dom č. XXX s dvorom v intraviláne zapísané v časti A pozemnoknižnej vložky č. XXX pod r. č. 3 považovali za súčasť poľnohospodárskeho podniku a ako také na základe tohto uznesenia Štátneho notárstva v Martine sa mali v prospech P. Č. zapísať do pozemkovej knihy. Za takýchto okolností nie je možné súhlasiť s

tvrdením žalobcov, že tieto nehnuteľnosti netvorili súčasť poľnohospodárskeho podniku. Zo zápisnice o prejednaní dedičstva po F. Č., ale aj z uznesenia, ktorým bolo ukončené dedičské konanie tak, ako sú súdom citované vyššie, nepochybne vyplýva, že sporné nehnuteľnosti, u ktorých žalobcovia tvrdili, že neboli predmetom dedenia pod F. Č., naopak, predmetom dedenia boli a dedičia - osoby uvedené naposledy v zmenenom žalobnom petite vrátane P. Č. o nich uzavreli dohodu, podľa ktorej vlastnícke právo k týmto nehnuteľnostiam nadobudol P. Č., ktorý sa nakoniec ujal aj ich držby, ako to vyplynulo potom aj z identifikácie z roku 1966, ktorá bola pripojená do súdneho spisu.

20. O túto zápisnicu a toto uznesenie sa mohla opierať dobromyseľnosť P. Č., že mu tieto nehnuteľnosti právom dedením po otcovi v podiele 1-ica a dedením po matke v podiele 1/8-ina vlastnícky patria. Zvyšok sporných nehnuteľností potom P. Č. spolu s manželkou nadobudol kúpnu zmluvou z roku 1966. Táto kúpna zmluva bola spísaná formou notárskej zápisnice na Štátnom notárstve v Martine dňa 31.10.1966 a doplnená táto notárska zápisnica bola dňa 3.5.1967 (viď kópiu notárskej zápisnice N 178/66, NZ 91/67 na č.l. 250 - 252). Notárska zápisnica bola registrovaná Štátnym notárstvom v Martine dňa 3.5.1967 pod Reg I. 499/67. Notárskou zápisnicou bola spísaná kúpna zmluva dňa 31.10.1966 medzi Y. Č., Q. B., Y. Č. ako predávajúcimi a P. Č. a jeho manželkou F. Č.Č., Y. I. ako kupujúcimi s tým, že podľa tejto kúpnej zmluvy odpredávateľa Y. Č.Č., Q. B. U. A. G. previedli svoje spoluvlastnícke podiely v rozsahu 3/8-ín k domu č. popisné XXX vo B. na ul. J. Č. XX s drevníkom, chlievom a zastavanou plochou ako aj 3/8-iny záhrady pri dome sa nachodiacej, ktoré nehnuteľnosti sú zapísané v Stredisku geodézie pre okres Martin ako parc. č. 1413 - dom a dvor č. popisné XXX a parc. č. 1412 - záhrada. Šlo o nehnuteľnosti, ktoré sú zapísané v pozemkovej knihe pre kat. úz. B. vo vložke č. XXX na Y. Č. v 1/8-ine, na Q. B., Y. Č. v 1/8-ine a na A. G., Y. Č. v 1/8-ine. Nehnuteľnosti nadobudli manželia P. U. F. Č. do bezpodielového spoluvlastníctva v rozsahu 3/8-ín s tým však, že účastníčkou notárskej zápisnice nebola ku dňu 31.10.1966 A. G.. Tá podľa doplnenia notárskej zápisnice zo dňa 3.5.1967 pristúpila k tejto kúpnej zmluve toho istého dňa.

21. Z identifikácie parciel podľa pozemkovej knihy a evidencie nehnuteľností, ktorá bola vyhotovená pre potreby kúpnej zmluvy 13.10.1966 je zrejme, že P. Č. a jeho manželka F. už v tomto období užívali nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy. V dôsledku tejto skutočnosti registráciou zmluvy Štátnym notárstvom nadobudli manželia F. U. P. Č. spoluvlastnícky podiel v rozsahu 3/8-ín k sporným nehnuteľnostiam do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, pričom P. Č. v rozsahu 5/8-ín a už predtým bol spoluvlastníkom k predmetným nehnuteľnostiam na základe dedenia po matke a po otcovi. Notárska zápisnica bola Stredisku geodézie vo Vrútkach zaslaná v máji 1967. Je zrejme, že v sprievodnom liste (č.l. 249) notár zle vyznačil predchádzajúce podiely kúpiteľa P. Č. omylom vo výške 3/5-ín nadobúdanej nehnuteľnosti (tento list stredisku geodézie došiel najskôr 20.5.1967 a Stredisko geodézie a kartografie ho Štátnemu notárstvu vrátilo 12.6.1967 za účelom opravy s tým, že ak odpredávateľa odpredávajú 3/8-iny z nehnuteľností a kúpiteľ je vlastníkom už 3/5-ín, mal notár uviesť, kto je ďalší spoluvlastník a jeho bydlisko, keďže nevyporiadany zostal podiel v rozsahu 1/40-iny). Následne (a v tom žalobcovia videli nekalý úmysel, s čím sa ale súd nestotožnil) notár na sprievodnom liste (č.l. 249) rukou opravil podiel P. Č. v rozsahu 3/5-ín na 5/8-ín, uviedol dátum 25.7.1967 a pridal nečitateľný podpis. Tento sprievodný list sa potom takto vrátil Stredisku geodézie a kartografie vo Vrútkach dňa 27.7.1967, o čom svedčí prijímacia pečiatka na tomto liste. Podľa presvedčenia súdu na pôvodnom sprievodnom liste adresovanom Stredisku geodézie vo Vrútkach došlo k písárskej chybe v texte, ktorý bol pôvodne napísaný písacím strojom a následne opravený rukopisom notára. Táto listina ale nemala pre súd zásadný význam, nakoľko to, aký spôsobom nadobudol P. Č. a jeho manželka F. Č. spoluvlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam tak, že boli spoluvlastníkmi od roku 1967 len oni dvaja, bolo zrejme zo zmlúv a z dedičských rozhodnutí, ktoré predchádzali tomuto stavu a sú uvedené vyššie. Sprievodný list, ktorým Štátne notárstvo zasielalo kúpnu zmluvu spísanú vo forme notárskej zápisnice a kde bol omylom vyznačený zlý podiel P. Č., nebol pre posúdenie rozsahu spoluvlastníctva P. Č.Č. a jeho manželky F. pre súd relevantný. Aj z listu Správy katastra Martin zo dňa 29.4.2013 (č.l. 71 - 72) vyplýva, že notárska zápisnica Reg. I 499/67 bola zaslaná Stredisku geodézie a kartografie pôvodne 20.5.1967. Tiež z neho vyplýva, že práve na základe tejto zmluvy bol už vytvorený LV č. XXX, kde k predmetným nehnuteľnostiam bolo zapísané vlastníctvo v prospech P. Č. v podiele 5/8-ín (1/8-ina titulom D 666/45 - dedenie po matke a 4/8-iny titulom D 493/55 titulom dedenia po otcovi) a v prospech P. Č. U. F. Č., Y. I. v podiele 3/8-iny, ktoré patrili titulom kúpy do ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

22. Ak potom žalobcovia argumentovali v žalobe, že ich predchodcom P. Č. o vyporiadaní podielu po otcovi F. Č. nevyplatil ako ustupujúcim dedičom výplatu po 2.500 Kčs, tak podľa presvedčenia súdu túto

skutočnosť vyvracia potvrdenka, ktorú vystavil práve otec žalobcu v rade 1/ Y. Č. dňa 26.11.1961 a ktorá je v spise pripojená na č.l. 159). Samotný žalobca v rade 1/ nespochybnil podpis otca na tejto potvrdenke, len spochybňoval zmysel jej obsahu. Z tejto potvrdenky vyplýva, že „Y. Č. potvrdzuje týmto, že voči svojmu bratovi P. Č. nemá žiadne požiadavky zo strany dedičstva a vôbec“. Potvrdenka je datovaná v Žiline dňa 26.11.1961. Pokiaľ žalujúca strana tvrdila, že by potvrdenka mala svedčiť o výpláte kúpnej ceny z kúpnej zmluvy uzavretej v rokoch 1966 - 1967 formou notárskej zápisnice, je zrejmé, že dátum potvrdenky je z obdobia 5 rokov pred uzavretím tejto kúpnej zmluvy a podľa presvedčenia súdu sa môže vzťahovať len k vyporiadaniu dedičstva po otcovi Y. Č.A. U. P. Č., keďže po matke dedili všetci súrodenci, teda osoby uvedené v zmenenom žalobnom petite rovným dielom a nemali voči sebe právo na výplatu titulom dedičského rozhodnutia po matke.

23. Dedičskými rozhodnutiami, ktoré pripojili žalobcovia do súdneho spisu, mal súd preukázané ich právne nástupníctvo a totiž, že právnymi nástupcami Y. Č., ktorý zomrel XX.XX.XXXX, boli pôvodne jeho manželka A. Č. a synovia H.. W. Č., K.. XX.X.XXXX a I. Č., čiže žalobca v rade 1/, nar. XX.X.XXXX. V súčasnosti žijú už len deti poručiteľa Y.Ó. Č., pričom H.. W. Č. sa nestal stranou tohto sporu. Po neb. Q. B., ktorá zomrela XX.XX.XXXX a bola dcérou F. Č.Á., dedili jej synovia Q. B. U. Y. B. (porovnaj rozhodnutie 46D/5/2008 na č.l. 26 - 27), čiže žalobcovia v rade 2/ a 3/.

24. Po neb. A. G., Y. Č., ktorá zomrela X.X.XXXX, podľa osvedčenia o dedičstve 17D/143/2012 (č.l. 29 - 31) pôvodne dedili deti a to P. G., ktorý ale zomrel XX.X.XXXX a jeho dedičom je žalobca v rade 7/, ďalej dcéra O. B., Y. G., žalobkyňa v rade 9/ a syn U. G., ktorý zomrel XX.X.XXXX a po ktorom dedila pozostalá manželka X. G. a dcéra, čiže vnučka A. G. - H.. X. Y.. Dnes je právnu nástupkyňou po neb. U. G. len H.. X. Y., teda žalobkyňa v rade 8/, keďže jej matka X. G. zomrela dňa XX.X.XXXX. Po synovi A. G. - P. G. - ktorý zomrel XX.X.XXXX, dedil podľa uznesenia Okresného súdu Martin sp. zn. 18D/493/2017 (č.l. 32 - 33) jeho syn V.. X. G., čiže žalobca v rade 4/, R. Š., Y. G.Á. - dcéra, čiže žalobkyňa v rade 5/ a synovia V. G., žalobca v rade 6/ a syn P. G., žalobca v rade 7/.

25. Po P. Č. v zmysle rozhodnutia o dedičstve D 1542/95 zo dňa 4.10.1996 dedili deti Q.. P. D. U. Q. Č., čiže žalovaný v rade 1/ a pozostalá manželka F. Č.. Z týchto dedičov Q.. P. D. zomrela 22.11.2002 a dedičmi po nej boli žalovaní v rade 2/, teda syn L. D. a dcéra S. D.. Q. F. Č., Y. I. zomrela. Je teda zrejmé, že po P. Č. dedička a teda vnučka S. O., Y. D. nie je stranou tohto sporu.

26. V súvislosti s dedením po P. Č. a námietskami žalobcov, že pri prvotnom vyšetrení manželka P. Č. - F. Č. - poskytla nesprávne údaje o súrodencoch poručiteľa, súd uvádza, že pre súd boli tieto tvrdenia právne bezvýznamné, teda irelevantné. Je totiž zrejmé, že v čase, keď zomrel P. Č., boli zákonnými dedičmi po ňom v prvej skupine jeho pozostalá manželka a deti. Súrodenci bez ohľadu na to, či by vôbec neboli uvedení, prípadne, či by boli o nich poskytnuté nesprávne údaje, dediť po ňom nemohli, keďže dedičia v prvej skupine dedičstvo neodmietli a v tomto smere súd sa stotožňuje a argumentáciou žalovanej strany.

27. Nároky žalobcov súd posudzoval aj z pohľadu ust. § 137 písm. c) C.s.p. (Zákon č. 160/2015 Z.z.).

28. Podľa § 137 písm. c) C.s.p. žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je, alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

29. V tomto prípade možno konštatovať, že by žalobcovia mohli mať naliehavý právny záujem na určení toho, že časť podielov z nehnuteľností dnes zapísaných len v prospech žalovaného v rade 1/ a žalovaného v rade 2/, patrí do dedičstva po ich právnych predchodcoch a tým dosiahnuť zmenu zápisu v katastri nehnuteľností, resp. prejednanie podielov ich právnych predchodcov v dodatočnom dedičskom konaní, avšak bolo potrebné, aby (okrem preukázania tej skutočnosti, že ich právni predchodcovia podiely na predmetných nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXX, Č.. XXXX pre kat. úz. B., ku dňu svojej smrti skutočne vlastnili), podali žalobu proti správne okruhu strán sporu tak, aby v rámci toho, akého určenia sa domáhali a to aj v súvislosti s právnym predchodcom žalovaných, sa rozsudok vzťahoval na každého, kto vystupuje ako žalobca, alebo ako žalovaný.

30. Z judikatúry Najvyššieho súdu SR ako najvyššej súdnej authority, napr. z rozhodnutia 5Mcdo/15/2007, 1Cdo/183/2009, 3Cdo/222/2010 vyplýva, že ak poručiteľ zanechal viacerých dedičov, sú až do

právoplatného rozhodnutia súdu považovaní za vlastníkov celého majetku patriaceho do dedičstva. Z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí, alebo majetkových práv patriacich do dedičstva, sú oprávnení voči iným osobám spoločne a nerozdielne. Ich dedičský podiel vyjadruje mieru, akou sa na týchto právach a povinnostiach navzájom podieľajú a majú postavenie tzv. nerozlučných spoločníkov v zmysle § 77 C.s.p.. Rozhodnutie súdu o tom, či určitá vec patrí do dedičstva, sa preto musí vzťahovať na všetkých dedičov, ktorí prichádzajú do úvahy.

31. Podľa § 77 ods. 1 C.s.p. nerozlučné spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom ide o také spoločné práva, alebo povinnosti, že sa rozsudok musí vzťahovať na každého, kto vystupuje ako žalobca, alebo žalovaný; procesný úkon jedného z nich platí i pre ostatných.

32. Len za splnenia podmienok, že by stranami sporu a to či už žalobcami, alebo žalovanými boli všetky osoby, ktoré by v čase rozhodovania súdu prichádzali do úvahy ako dedičia po osobách uvedených v žalobnom petite, by bolo možné takejto žalobe vyhovieť za predpokladu, že by sa preukázalo, že právni predchodcovia strán sporu, teda P. Č., Y. Č., Q. B., Y. Č., A. G., Y. Č. ku dňu svojej smrti boli vlastníkami predmetných nehnuteľností v sporných podieloch a že by takémuto určeniu nebránila iná skutočnosť, ktorá by vylučovala naliehavý právny záujem na takomto určení a vyvolávala hrozbu ďalšieho sporu (čiže právna neistota strán by v jednom spore odstránená nebola), napr. skutočnosť, že spoluvlastnícke podiely k predmetným nehnuteľnostiam medzičasom vydržali iné osoby.

33. V tomto prípade však (ale napriek určeniu, čoho sa žalobcovia domáhali), stranami sporu, či na strane žalujúcej, alebo na strane žalovanej neboli H. W. Č. - syn Y. Č. a vnučka P. Č. - S. O., Y. D. a to napriek tomu, že podľa žalobného petitu sa malo jej nebohému starému otcovi P. Č. určiť vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam v ďaleko nižšom rozsahu, než v akom rozsahu tvorilo predmet dedenia po jeho smrti.

34. Už pre tento nedostatok nebolo možné žalobe vyhovieť.

35. Navyiac však súd vzhľadom na skutočnosti, ktoré opísal vyššie, nemal preukázaný skutkový stav žalobcami tvrdený a totiž, že by P. Č. vlastnil spoluvlastnícky podiel v 1/8-ine k predmetným nehnuteľnostiam (súd mal nepochybne preukázané, že vlastnil 5/8-ín ako výlučný spoluvlastník a podiel v rozsahu 3/8-ín vlastnil spolu so svojou manželkou F. Č. ako bezpodielový spoluvlastník) a už vôbec nemal vzhľadom na to, čo je konštatované vyššie, preukázané, že by A. G., Y. Č. U. Q. B., Y. Č., či Y. Č. ku dňu svojej smrti vlastnili predmetné nehnuteľnosti každý v podiele 1/8-ina.

36. Pokiaľ žalobcovia boli nespokojní so spôsobom, akým sa prejednálo dedičstvo po neb. F. Č.Č., keď celý poľnohospodársky podnik, to znamená celý podiel F. Č. v rozsahu 1-ica k sporným nehnuteľnostiam vtedy zapísaným v pozemkovej knihe č. XXX pre kat. úz. B. nadobudol po dedičskej dohode P. Č., mali možnosť po zmene pomerov včas podať žalobu o vyrovnanie dedičských podielov. Ako však bolo zistené z rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 11C/16/2015 zo dňa 21.4.2015, žalobca v rade 1/ I. Č., žalobkyňa v rade 9/ O. B., žalobca v rade 2/ Y. B., sa proti F. Č., Q. Č., L. D. U. S. O. domáhali žalobou podanou na Okresnom súde Martin dňa 9.2.2015 vyrovnania dedičských podielov v dedičstve po poručiteľovi F. Č., avšak ich žaloba bola zamietnutá, nakoľko bola podaná po uplynutí prekluzívnej lehoty uvedenej v ust. § 13 Zákona č. 293/1992 Zb. o úprave niektorých vlastníckych vzťahov k nehnuteľnostiam. Takúto žalobu totiž mohli podať v lehote do 30.6.1993, inak ich právo zaniklo.

37. Navyiac je súd toho názoru, že uzavretie kúpnej zmluvy v roku 1966 až 1967 manželmi P. U. F. Č., ktorí nadobudli spoluvlastnícky podiel k sporným nehnuteľnostiam v rozsahu 3/8-ín, resp. dedičské rozhodnutie o prejednaní dedičstva po neb. F. Č., ktorým nadobudol podiel P. Č. v rozsahu 1-ice k sporným nehnuteľnostiam, pre P. Č. a jeho manželku F. Č. zakladali (aj za predpokladu, že by tieto rozhodnutia boli nulitné, kúpna zmluva neplatná a pod.), dobrý dôvod, od ktorého mohli tieto osoby odvodzovať dobromyseľnosť, teda presvedčenie, že im sporné nehnuteľnosti v kúpených, resp. dedených podieloch právom vlastnícky patria. Keďže sa ujali držby týchto nehnuteľností, ako to nakoniec vyplýva aj z vyjadrenia žalovaného v rade 2/, z identifikácií, ktoré boli pripojené do súdneho spisu (a dôkaz vyvracajúci tieto skutočnosti produkovaný neboli), je možné konštatovať, že dobromyseľným užívaním týchto nehnuteľností - ak by aj kúpnu zmluvu neuzavreli platne, resp. ak by predmetnom dedenia neboli predmetné nehnuteľnosti, ako sa to snažili žalobcovia podsunúť súdu, boli by práve (vychádzajúc z obsahu tohto dedičského rozhodnutia, resp. tejto kúpnej zmluvy) dobromyseľnou

držbou týchto nehnuteľností svoje spoluvlastnícke podiely k predmetným nehnuteľnostiam vydržali (dobromyseľnou držbou po dobu viac ako 10 rokov) k 1.1.1992, keď do účinnosti vstúpila novela Obč. zákonníka - Zákon č. 509/1991 Zb.. Prípadné vydržanie spoluvlastníctva k sporným nehnuteľnostiam právnymi predchodcami žalovaných potom spochybňuje naliehavý právny záujem žalobcov na určení toho, čoho sa domáhajú. Súd otázku prípadného vydržania spoluvlastníctva k sporným nehnuteľnostiam manželmi P. U. F. Č., uvádzal len z toho dôvodu, že bola spomínaná stranou žalovanou, nakoľko podľa vykonaného dokazovania je súd toho presvedčený, že manželia Č. ako právni predchodcovia žalovaných nadobudli spoluvlastníctvo k týmto nehnuteľnostiam kúpou spoluvlastníckeho podielu do BSM v rozsahu 3/8-ín a dedením po matke a otcovi osobou P. Č. najneskôr do roku 1967.

38. Vzhľadom na vyššie uvádzanú argumentáciu súdu žalobe nebolo možné vyhovieť a súd žalobu žalobcov vo vzťahu k oboj žalovaným v celom rozsahu zamietol.

39. O trovách konania súd rozhodol podľa § ust. § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešným žalovaným proti neúspešným žalobcom priznal právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C. s. p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.